

Искамъ да го избавѣхъ отъ рѣцѣ-тѣ на Египтяне-тѣ и да го въведѣхъ въ онаѣхъ прѣкраснѣхъ и пространнѣхъ земѣхъ, която кыпи съ медъ и млѣко—въ земѣхъ-тѣ Ханаанскѣхъ. Азъ тя испращамъ до фараона да изведешъ народа ми изъ Египетъ“. Моисей съ смиреніе казалъ: „Господи, кой сѣмъ азъ, да ся осмѣлѣхъ да прѣдстанѣхъ прѣдъ царя Египетскаго и да изведѣхъ сынове-тѣ Израилевы изъ Египетъ? Та и сынове-тѣ Израилевы нѣма да мя послушатъ и да повѣрватъ, че ми ся е явилъ Господь“. Богъ казалъ Моисею: „Что е това въ рѣцѣ-тѣ ти?“ — „Жезълъ“, отговорилъ Моисей. — „Хвърли го на земѣхъ-тѣхъ“, рекълъ Богъ. Моисей хвърлилъ жезла си, и жезла-тъ ся прѣобърнулъ въ змѣхъ. Моисей ся уплашилъ и щалъ да побѣгне отъ тамо, нѣ Господь му рекълъ: „прости рѣкѣхъ-тъ си и вземи змѣхъ-тъ“. Моисей прострѣлъ рѣкѣхъ-тъ си, взелъ змѣхъ-тъ, и тя станѣла пакъ жезълъ. Богъ казалъ още Моисею: „Тури си рѣкѣхъ-тъ въ пазухѣхъ-тъ“. Моисей си турилъ рѣкѣхъ-тъ въ пазухѣхъ-тъ, и кога ѣхъ извадилъ, той видѣлъ, че была покрита съ бѣлы струны; нѣ кога, по повелѣніе Божіе, ѣхъ турилъ въ пазухѣхъ-тъ си второй пѣтъ, извадилъ ѣхъ здравѣхъ. „Тыя чудеса“, рекълъ Богъ, „ще увѣрятъ сынове-тѣ Израилевы, че Богъ на твои-тѣ отцы ся е явилъ тебѣ.“ — „Господи“, рекълъ Моисей, „азъ сѣмъ кѣсноязыченъ, съ мѣкѣхъ изговарямъ думы-тѣ.“ Нѣ Господь го попыталъ: „Кой е далъ уста чловѣку? Кой прави видяща и слѣпа? Не Азъ ли? Иди! Азъ щѣ бѣдѣхъ при уста-та ти; Азъ ще тя научѣхъ, что да говоришь.“ Моисей, който още не считалъ себе си способенъ за толкъ съ велико дѣло, казалъ: „Господи! молѣхъ Ти ся, испрати другого!“ Тогава Господь казалъ: „Братъ ти Ааронъ е краспорѣчивъ. Той ще тя посрѣщне съ радость. Ты ще влагашъ въ уста-та му думы-тѣ Ми. Вмѣсто тебе той ще говори на народа.“ — Моисей ся покорилъ на волѣхъ-тъхъ Божіихъ. Той отишълъ при Іоѳора и молилъ го да го отпустне да иде въ Египетъ. Іоѳоръ му казалъ: „Иди съ миромъ!“ Тогава Моисей качилъ на ослы женѣхъ-тъхъ си и двама-та си сынове; взелъ си жезла (тоягѣхъ-тъхъ) и пустилъ ся въ пѣтъ. Между